

Nro. 49.

**A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indult Bétsből, Kedden Junius 13-ik napján, 1811-ik
estendőben.

Béts.

Eő Cs. K. Felsége, Camerarius és Fő udvari Ceremoniamester Gr. Wurmbrand Gundacker Henrich urat, a' maga valóságos Titkos Tanácsosává — Gr. Wartensleben Konstantin urat pedig, az ő Felsége nevét viselő Könnyű lovas Regimentnél lévő Kapitányt, Cs. K. Camerariussá nevezni, kegyelmesen méltóztatott.

Spanyol Ország.

A' Portugallia felé lévő Spanyol szélekről még Május 12-ikén indult, 's a' Párisi újságokban kihirdettetett levelek így irtak vólt:

„A' Hertzeg Massena armádiájának egy része a' Coa vize innenső partjaira és a' Portugalliai határ mellett szállott meg; a' több csapatok

B b b

hátrább fekszenek falukon, hogy magokat a' kiállott sok nyughatatlanság után kipihenhessék. Almeida és Ciudad-Rodrigo váraik erős oltalmazható állapotba vagynak. Az ármádiára egyébiránt cleség dolgába most elegendően gond van viseltetve, és minden esetekre készen áll, hogy ha az Anglusok támadólag találják a' dologhoz fogni, nekik megfelelhessen. Lord *Wellington* Guarda és Pinhel között sántzoltatta körül egy ármádiáját; s ezek között keresi bátorságát. Egy más ármádiáját olyan tanyába küldötte, hogy Alentéjő tartományát is fedezze, és ha lehet Extremadurába is bétsapjon és elő nyomuljon. De ez nem könnyen eshetik meg, azért, hogy a' Frantziák magokat Badajoz várának elfoglalása által Extremadura tartománya eránt előre bátorságba helyhezítették. Fő tzeljok egyébiránt az Anglus és Spanyol ármádiáknak még most is mind az, hogy hadi fordútásaik által Kadikszot a' megszállás alól fel oldozhassák.

Május 14-ikén így írt maga Hertzeg M. Massena ugyantsak ezen tsatázó mezőről, a' maga akkori fő Hadi szállásáról *Salamánkából*, Párisba a' Neufchateli Hertzeghez: —,

„Uram! Szerentsém vala Hertzegségedet utóbbi levelem által azon hasznokról tudósítani, mellyeket seregeink Május 5-ikén az Anglus ármádiának jobb szárnyán való győzedelmeskedésből vettek (Lásd a' 46 és 47 számú Kurírban kijött hadi tudósításnak a' végit). Az ellenség arra fordította ezen tsata után a' napot és a' Május 6-ikára virradó éjjelt, hogy ármádiájának közepe pontját, mellynek szárnyai a' miénknek új állások által fenyegettettek, sántzok által

megerősítse. Az óta meg nem szűnt újabb meg újabb sántzokat készíteni. Ezen erősségeket meg támadnunk már bajos lett volna; más felől azt is meg kellett fontólalnunk, hogy az Almeidai őrző seregnek 10 napi eleségénél több nem volt, 's mi is csak kevés napokra valót juttathattunk volna néki a' magunkéból: én tehát ilyen környülállások között jónak lenni táláltam, hogy a' mánakamarákat (lyukakat), mellyeket az Almeidai bástyák alatt Hertzegséged rendelkezése szerént két hónapok alatt készítettek vala, piszkaporral megtöltvén a' levegőbe felvettessük, és Generális *Brenier*, az Almeidai Kommandáns, a' vezérlése alatt lévő őrző sereggel onnét eljövén magát tsatolta hozzám. A' minalyukaknak megtöltésekre több napok kívántattak.

„Én, hogy az alatt az ellenségnek nyughatatlankodását, mellyet ő a' szüntelen való sántz tsinálás által elegendően kinyilatkoztatott, annál is inkább fenntarthassam, Május 7-ikén reggel parantsolatot adtam ki, hogy a' seregek tegyenek bizonyos mozgásokat. Egyszersmind, hogy a' dolgot annál szombe tűnőbbé tegyem, az ellenség felé vivő útakat, nyílásokat, lármásan recognoscíroztattam.

„Május 8-ikán egy kevés változást tétettem hadi líneánknak állásán: de *Fuentes d' Onnoro* nevű faluban tsak ugyan sereget hagytam. Mind ezekkel az intézetekkel a' volt a' tzelzésom, hogy az ellenséget szüntelenül való félelembe tartsam az eránt, hogy a' derekára, vagy szárnyaira reá ütünk. Le sem tette ő a' fegyvert egész nap, hanem Batalion-massákat formálván, szüntelen tette a' hadi fordulásokat.

„Május 9-ikén is ezen állásban maradtak seregeink. Ki küldött tsapatjaink pedig az egész ellenséges lőnémetet recognoscirozták. Az Anglusok az alatt a' magok kőszikláikon és sántzaikon kívül sohol sem mutatták magokat, minden oltalmazó készületeik által kinyilatkoztatván azt, hogy a' Május 5 ikén történt verekedés melly igen megijesztette légyen őket.

„Végre Május 10-ikén az Almeidai bástyák a' levegőbe fel vettetődtek; öt bastionok, és négy fél holdak egészen öszve omlottak; az egész erősség semmivé tétettetett. Generális Brenier éppen oly sok tálentomot mint nagy bátorságot bizonyított ezen alkalmatossággal. A' mit maga előtt talált, mindent öszve zúzván, magát a' vezérlése alatt lévő őrző sereggel Almeidából Balba-del-puerco mellé vissza húzta, 's magát a' 2-ik ármádiával öszve tsatolta.

„Azután az ármádia is, minekutánna a' felített tét; a' mellyre nézve az ellenség eleibe előre nyomult vólt, elérte vólna, magát falusi szállásaira ismét vissza vont.

„Kérem Hertzegségedet, hogy tisztjeinknek és közembereinknek ditséretes magokviseleteiket, mellyel magokat ezen alkalmatossággal megkülömböztették, Császár ő Felségének terjeszse eleibe, és legyen rajta, hogy külömbkülömb jutalmak, mellyek eránt én egy későbbi írásomban jelentést fogok küldeni, osztattassanak ki. — „

„*Massena*, Marschal és Eszlingi Hertzeg.

Ézt a' hivatal szerént való tudósítást Junius 1-ső napján adta ki a' Párisi Monitör. Ugyan erre Jún. 2-dikán ilyen jegyzéseket adott ki egy más Párisi újság: —

„Olvasánk a' tegnapi Monitőrben, hogy az Almeidai őrző sereg melly megkülömböztetett dicsőséggel ütött légyen ki onnét a' Gen. Brenier vezérlése alatt. Ez a' derék tiszt, a' számos ellenség által körül-kerítetve lévén, 's már fel is kérettetvén, nem vesztegel; nem bizontalankodik; seregeit öszve gyűjti, kevés eleségit magához veszi; a' kapitulálás béli gyalázatnak a' bizonyos veszedelmet eleibe teszi; az erősségeket egyszerre a' levegőbe felvetteti: hanem, midőn az ellenség előtt illy módon minden felől kapukat nyit, bajonéttal és kardal tör útát minden ellent álló ellenség ledöfölt sorai között magának a' Frantzia fő hadi szállás felé. Wellington ugyan ki hirdettette vala, hogy az Almeidai őrző sereg éppen oly kevéssé fog a' kezéből kimenekedni, mint maga a' város: és hogy az, hogy a' Frantziák az Almeida erősségeket el ronthassák, meg nem eshetne. Azonközben a' Május 24 és 25-kén költ, 's Párisba már megérkezett Londoni levelek kéntelenek magok megvallani a' Generális Brenier kiütését, és azt, hogy seregeiken vágott keresztűl, még pedig úgy, hogy nagy kárt okozott nekik, számos hadi foglyokat is hozván magával a' fő hadi szállásra. Hanem, hogy a' gyalázatból valamit lemoshassanak magokról, azt erősítik az Anglusok, hogy a' 4-ik számú Anglus Regiment nem lett volna a' kiszabott helyen, és hogy más Anglus tsapatoknak is elkellett volna éppen akkor valamelly más expeditzióra menni. Azt is erősítik az Anglusok, hogy a' Frantzia őrző sereg Almeidaiban minden estve ki sütni szokta vólt az ágyúkat, azzal jelentvén az oda nem meszsze fekvő Frantzia ármá-

diának, hogy a' vár még nem adta volna fel magát az Anglusoknak; 's innen történt volna, hogy az Anglusok, most mikor a' Frantzia őrző sereg a' várból el ment, a' múnáknak fellobbanásokat is csak ágyú ropogásnak gondolták lenni. De melly gyáva fogások ezek (így szól a' Fr. író) ki tehetné azt fel, hogy Gen. Brenier mikor kiütött, ahoz tarthatott számot, hogy a' hol ő az ellenséges lincán által ront, nem lesznek ott az Anglusok? ki gondolhatna olyant, hogy egy várvívó sereg, mikor a' megszállott várost felkéri, és mikor az őrző sereg abból ki üt, ott a' város körül jelen ne legyen? Az e' féle Anglus fogások véghez nem viszik azt, hogy a' hadakozás mesterségét értő emberek Gen. Breniernek ezen kirontását azon nagy hadi tettek közzé ne számlálják, mellyek a' Frantzia seregnek hallhatatlanság-oszlopot emeltek.,,

A' fenn előadott hívatat szerént való hadi tudósításokon kívül több apróság külömbkülömbféle tudósítások is fordulnak elő a' Monitörben, mellyek elég fontosok. Ezek a' Déli Armádiánál történt dolgokat illetik, a' hól M. *Soult* a' fő vezér. Itt következnek:

Május 7-ikén, mikor t. i. mint már említettük Gen. Latour-Maubourg Badajozból kitsapott az Anglusokra, 900 hól, sebes, és fogságra esett emberekre telt az Anglus, Spanyol, és Portugallus seregek vesztesége, a' melly seregek közönségesen *Szövetséges Seregek* nevezete alatt szoktak említetni. Az el estek között említettnek Obestl. Maclean, Májor Bumigham, Kapitány Smitt, és több más derék tisztek.

Nem soká ezen történet után u. m. Május

9-dikén Marschal *Soult* is útnak indúlt *Sevilla* mellől, a' hól addig tanyázott, és *Zafra* felé közelített 15 ezer emberrel (*Zafra* a' Badajoz-i kerületben esik). Itt a' *Latour-Maubourg*' vezérlése alatt lévő osztályt is maga mellé vévén, valami 25,000 emberre telt a' vezérlése alatt lévő sereg. *Insurgens Gen. Ballasteros* ezt látván, magát azonnal vissza vonta, és magát a' *Gen. Blaké*' seregéhez tsatolta. Egyesülve azután *Xeres* felől *Barcarotta* felé folytatták útjokat. Mind ezek a' Spanyol tsapatok végezetre a' *Castannos* vezérlése alá gyűlvén, magokat Május 13-dikán *Belverde* mellett *Anglus Gen. Beresford*-hoz tsatolták.

„Marschal *Soult* Május 16-ikán *Albuhera* mellett ezen Szövetséges armádiára reá ütött; a' verekedés vakmerően folytatott; a' Szövetséges armádia vesztese ugyan nem említetik: de gondolni lehet hogy nagy vólt, minthogy *Anglus Gen. Honghton* elesett, *Gen. Cole*, és *W. Stuart* sebet kaptak. *Myers* és *Duckworth* Oberstlieutenantok is elesetek.

Szükség meg jegyezni, hogy ezt a' tudósítást Angliai levelekből adta ki a' *Monitör*. Illy részenként való *Anglus* tudósítás pedig ugyan erről az egy tsatáról talám tíz is jött ki a' *Londoni újság* levelekből a' *Párisi Monitörben*. *Officiális*, vagy hivatal szerént való tudósítás pedig, még ekkor sem *Londonban*, sem *Párisban* ki nem jött vólt ezen nevezetes tsatáról egy is. Az említett diribdarabok közzül itt következnek még némellyek rövideden: —

A' *Kurírból*: Eppen most érkezék meg a' *Walsingham* nevű *Posta-hajó* *Lisbonából* az *Al-*

buhera mellett Május 16-dikán történt véres tsatának környülállásos leírásával. Albuhera Badajoztól 8 óra távolságra esik dél felé. A' verekedés 6 $\frac{1}{2}$ órát tartott. Marschal Soult reggeli 9 órakor támadta meg a' Szövetségeseket, kiknek vesztesék 8000 holtakra és sebesekre telt ezen tsatában. Lord Wellingtón is útban vót 12 ezer emberekkel, a' Beresford segítségére sietvén ugyan ide. Erről a' 16-dikban történt tsatáról ilyen telegrafusi tudósítás érkezett vót Elvásból Lisbonába: —

„A' verekedés hetedfél órát tartott; változó szerentsével folytattatott; mind a' két armada meg tartotta a' tsatázó mezőt. A' Szövetségesek el veszítették Houghton nevű Generálissokat, a' ki elesett; más három Generálissaik sebet kaptak. Gen. Houghtont, ma reggel (18-dikban) temmették el.

A' többeket ezen apróság tudósítások között, mellyeket a' Monitőr az Anglus levelekből kiszedegetett és kihirdetni, most itt nem hordhatjuk mind elő. Rövideden említjük még e' következőket: A' *Stárnak* Május 30-dikán ki jött darabjából hirdeti, hogy a' Frantziák tökéletesen el érték azon tzélikokat, hogy Badajoz várát az ostromtól felszabadítsák. — A' *Statesman* Máj. 31-dikén költ darabja szerént igen lehet sajnálani, hogy a' Frantzia erő ily nagy számmal jejenhett meg a' tsatában. Gen. Beresford azonnal oda hagyta Badajoznak vívását, mihelyt eszébe vette, hogy M. Soult őtet meg akarja támadni.

Lisbona, Május 19 kén. Az ellenség számos sereget küldött északi Spanyol országból Badajozhoz a' Soult segítségére. Ugyan azon vidékre Lord Wellington is elküldötte a' 3-dik és 7-dik osztályokat. Eddig újabb ütközetnek kellett köztök történni.

Salamanca, Május 13-dikán. Marschal Marmont a' Ragúsai Hertzeg, a' Portugalliai armada nevet viselő Frantzia seregeknek vezérlését által vette. Hertzeg, M. Mássena elútazott Frantzia országba. (Ezt is a' Monitőr írja).